

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרָשַׁת וַיִּקְהַל כ"ז אָדָר א', ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁוֹנֵי

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנוּ אֶת דְּפָנוֹת (קִירוֹת) הַמִּשְׁכָּן וְאֶת הָאָרוֹן וְהִשְׁלַחַן שֶׁעָמְדוּ בַּמִּשְׁכָּן.

תְּהֵלִים / יוֹם כ"ז לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ק"כ-קל"ד

הַיּוֹם אוֹמְרִים אֶת 15 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. כָּל פֶּרֶק בַּתְּהֵלִים הַיּוֹם מִתְחִיל בַּמַּלִּים "שִׁיר הַמַּעֲלוֹת" או "שִׁיר לַמַּעֲלוֹת".

הַמְּלָה מַעֲלוֹת פְּרוּשָׁה מְדֻרְגוֹת, מְלֻשׁוֹן עֲלִיָּה. הֵם מְבִיאִים אוֹתָנוּ לַעֲלוֹת קְרוֹב יוֹתֵר לַה'.
חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה שִׁירֵי הַמַּעֲלוֹת נֶאֱמְרוּ עַל יְדֵי יַעֲקֹב אָבִינוּ כְּשֶׁהָיָה בְּבֵית לָבָן. הֵם גַּם נֶאֱמְרוּ עַל יְדֵי דָוִד הַמֶּלֶךְ כְּשֶׁחָפַר תַּעֲלָה מִתַּחַת לְמָקוֹם הַמְּקַדֵּשׁ וְהִגִּיעַ לְמִי תְהוֹם שֶׁעָמְדוּ לְהַצִּיף אֶת כָּל הָעוֹלָם. דָּוִד שָׁאַל רַב אִם הוּא יָכוֹל לְכַתֵּב אֶת שֵׁם ה' עַל פֶּסֶת חֶרֶס וְאֶחִיתָפֵל אָמַר שֶׁהוּא יָכוֹל וְדָוִד עָשָׂה זֹאת. הַמַּיִם הִחֲלוּ לָרֶדֶת, אוֹלָם יָרְדוּ עֲמוֹק מְדִי. לָבָן דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר 15 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת וְהַמַּיִם עָלוּ 15,000 אַמּוֹת כְּדֵי שֶׁהָאֲדָמָה לֹא תִתְיַבֵּשׁ וְיִוָּכְלוּ לְצַמֵּחַ עָלֶיהָ דְבָרִים.

הֲאֵם יְדוּעַ לָכֵם עַל עוֹד דְּבָרִים הַקְּשׁוּרִים לְמִסְפָּר 15 בִּיהֲדוּת? הֲנָה חֵלֶק מֵהֵם:

- 15 שְׁלֵבִים בְּסֵדֶר פֶּסַח (קִדְשׁ וְרַחֵץ...).
- 15 דְּבָרִים שֶׁנַּעֲשׂוּ מְדִי יוֹם בְּבֵית הַמְּקַדֵּשׁ (אוֹמְרִים אוֹתָם בַּתְּפִלָּה בְּקִטְעַת הַמִּתְחִיל בַּמַּלִּים "אֲבִי הָהוּא מְסֻדָּר").
- 15 מְדֻרְגוֹת לְתוֹךְ בֵּית הַמְּקַדֵּשׁ
- הָיוּ 15 שָׁנִים בָּהֶם חָיוּ בּוֹ זְמַנִּית כָּל הָאֲבוֹת, אֲבָרְהָם יֶצְחָק וְיַעֲקֹב.
- הָיוּ 15 שָׁנָה שֶׁכָּל הָאֲבוֹת שֶׁל הַחֲסִידוֹת, הִבְעֵל שֵׁם טוֹב, הַמַּגִּיד וְהָאֲדָמוֹר הַזָּקֵן חָיוּ בּוֹ זְמַנִּית.

תְּנִיָּא / לְקוּיֵי אִמְרֵי פֶּרֶק ל"ב (כ"ז אָדָר א' שָׁנָה מְעַבְרָת)

הַתְּנִיָּא שֶׁל הַיּוֹם עוֹסֵק בַּתְּפִקִיד שֶׁהֲרַבִּי הֵטִיל עַל כְּלָנֵנוּ, לְקַרֵב אֶת כָּל הַיְהוּדִים לַיהוּדוּת וּלְהַתְנַהֵג בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל לְכָל יְהוּדֵי.

בְּמַחְצִית הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל פֶּרֶק ל"ב לְמַדְנֵנוּ עַל מִצְוֹת אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא הַיְסוּד וְהַבְּסִיס לְכָל הַתּוֹרָה כְּלָה. הַתּוֹרָה מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ כִּיצַד לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּמִצְוֹת עַל מְנַת לְקַשֵּׁר אֶת הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁלָּנוּ לַה', הַיּוֹת וְהַדְּבָר הָעֵקְרִי הוּא הַנְּשֻׁמָּה, וְהַגּוֹף תְּפִקִידוֹ רַק לְקִיּוֹת מִצְוֹת. הַדְּרָךְ הַיְחִידָה שֶׁתְּהִיָּה לָנוּ אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל הִיא עַל יְדֵי שְׁנִזְכּוֹר שֶׁהַנְּשֻׁמָּה הִיא הָעֵקֶר. וְהַדְּרָךְ הַיְחִידָה שֶׁבָּהּ ה' בּוֹחֵר לְהַשְׁרֹת שְׂכִינְתּוֹ בְּתוֹךְ עַם יִשְׂרָאֵל הִיא כְּאֲשֶׁר אָנוּ בְּאַחֲדוּת.

לְמַדְנֵנוּ עַד בְּמָה חֲשׁוּבָה מִצְוֹת אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, וְכִיצַד נוֹכַח לְרַכֵּשׁ אֶתָּה עַל יְדֵי שְׁנִבְחִין שֶׁהַנְּשֻׁמָּה הִיא הַדְּבָר הַחֲשׁוּב בְּיִתְרָה עֲבוּרָנוּ.

בְּמַחְצִית הַשְּׁנִיָּה שֶׁל הַפֶּרֶק, לוֹמְדִים עַל סוּגֵי הָאֲנָשִׁים הַשּׁוֹנִים שֶׁעָלִינוּ לְנַהֵג כְּלַפְיָיהֶם בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל. בְּתִנְיָא שֶׁלְמַדְנֵנוּ אֶתְמוּל, הָאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן הַחַל לְלַמְדָנוּ עַל אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל לַיהוּדֵי שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת אוּלָם אֵינוֹ מִתְנַהֵג כְּפִי שִׁיְהוּדֵי צָרִיךְ לְהַתְנַהֵג, אֲפִילוֹ כְּאֲשֶׁר אָנוּ מְדַרְיָכִים אוֹתוֹ כִּיצַד עָלָיו לְהַתְנַהֵג. בְּתִנְיָא שֶׁל מַחֲר בְּעֶזְרַת ה' נְסִים לְלַמֵּד אֵיךְ לְהַתְנַהֵג אֵלָיו בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל בְּאִפְסֵי הַמְּדִיק בְּיִתְרָה.

הַיּוֹם הָאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן מְסַבֵּיר קִדְּם כָּל סוּג שׁוֹנֵה שֶׁל יְהוּדֵי, סוּג מִיַּחַד, שֶׁכְּלָנֵנוּ יוֹדְעִים עָלָיו רַבּוֹת בְּתוֹר חֲסִידִים שֶׁל הַרְבֵּי: יְהוּדִים שְׂאִינָם שׁוֹמְרִים תּוֹרָה וּמִצְוֹת לְעַת עֵתָה. כָּאֵן קִיָּמַת מִצְוָה מִיַּחַד שֶׁל אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל. אֲפִילוֹ שֶׁהֵם אֵינָם קְרוּבִים לְעַת עֵתָה לְתוֹרַת ה' וְלְקִיּוֹת מִצְוֹתָיו, יֵשׁ לָהֶם נְשֻׁמָּה בְּדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ לָנוּ. הַיּוֹת וְהַנְּשֻׁמָּה הִיא הַדְּבָר הָעֵקְרִי אָנוּ יְכוּלִים לְאַהֵב אוֹתָם בְּמֵאָת הָאֲחוּזִים וּלְנִסּוֹת לְקַרֵב אוֹתָם לַיהוּדוּת. כְּמוֹכֵן, זֶה עֲלוּל לְהִיּוֹת קֶשֶׁה לְאָדָם שֶׁלֹּא גָדַל עִם שְׂמִירַת מִצְוֹת לְהַתְחַזֵּק בַּיהוּדוּת. לְכֵן הָאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן מְזַכֵּיר שֶׁאֲפִילוֹ שֶׁהֵם לֹא מְתַקְרְבִים לַיהוּדוּת לְמֵרֹת נְסִינּוֹתֵינוּ, אֲנַחְנוּ עֲדִין מְקִיָּמִים אֶת מִצְוֹת אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלְמוּתָהּ. זֶה מֵה שֶׁהֵלַל הַזֶּקֶן מְלַמְדָנוּ בְּמִשְׁנָה, "הוּי מְתַלְמִידֵי שֶׁל אֶהְרֹן.. אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמְקַרְבֵּן לְתוֹרָה", הַיּוֹת שֶׁלְיְהוּדִים אֵלוּ אֵין תּוֹרָה, חֲסֵר לָהֶם אֶת הַמְּרַכֵּב שֶׁמִּיַּחַד אֶת עַם יִשְׂרָאֵל. עַם כָּל זֶה, יֵשׁ לָהֶם נְשֻׁמָּה, הַיּוֹת שֶׁהֵם בְּרוּאִים שֶׁל ה'. תְּפִקִידָנוּ לְאַהֵב אוֹתָם וּלְקַרְבָּם לְתוֹרָה. הָאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן מְלַמְדָנוּ עַל מִצְוֹת אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל.

יְשֻׁנָּה מִצְוָה נוֹסֶפֶת אוֹתָהּ אָנוּ מְקִיָּמִים אֶת הַנְּלַמֵּד בְּפֶרֶק הַזֶּה, הַמִּצְוָה לְהַתְקַשֵּׁר לְצַדִּיקִים. הַרְבֵּי נִתֵּן לְדוֹר שֶׁלָּנוּ שְׁלִיחוֹת חֲשׁוּבָה בְּיִתְרָה, לְעֶזְרוֹ לְכָל יְהוּדֵי לְהַתְקַרֵב לַה' וּלְתוֹרָה וּמִצְוֹת. אָנוּ מְקִיָּמִים זֹאת בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל אֲמִתִּית.

הַיּוֹם יוֹם / כ"ז אָדָר א'

לְפַעֲמִים כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה חֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ וְחוֹשֵׁב עַל הַדְּרָךְ שֶׁבָּהּ הוּא מִתְנַהֵג, חֲשֵׁב עַל כָּל הַדְּבָרִים הַקְּטָנִים שֶׁעָשָׂה שֶׁלֹּא כְּשׁוֹרָה בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם, אוֹ שְׂאוּלֵי טְעָה בָּהֶם וּמִגִּיעַ לְמִסְקָנָה שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה שׁוּם דְּבָר נְכוּן. אֲנָשִׁים אַחֲרִים לְפַעֲמִים מְעַמִּידִים פְּנִים שֶׁהֵם לֹא חֲטָאוּ אֶף פֶּעַם וְרַק חוֹשְׁבִים עַל הַמִּצְוֹת שֶׁהֵם עוֹשִׂים.

שְׁנֵי הַדְּבָרִים אֵינָם אֶמֶת. יְהוּדֵי צָרִיךְ לְדַעַת אִיפֹה נֶהַג שֶׁלֹּא כְּרָאוּי, מֵהֶם הַחֲסֵרוֹנוֹת שֶׁלוֹ. וְגַם לְדַעַת מֵהֶם הַמַּעֲלוֹת שֶׁלוֹ.

סֵפֶר הַמִּצְוֹת / מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שֵׁט"ו, שֵׁט"א, שֵׁט"ז

הַיּוֹם נִלְמַד עוֹד 3 מִצְוֹת עַל דְּיָנִים.

1. **מצות לא תעשה שט"ו** - אסור לקלל דין / שופט.
2. **מצות לא תעשה שפ"א** - לדין אסור להאמין לדברי שקר. לדין אסור להתחיל לשמוע את אחד הצדדים, לפני ששניהם נוכחים שם. אחרת הוא עשוי להאמין למשהו שהוא לא נכון. המצוה הזו מיעדת לכלנו: אסור לנו לשמוע לדברי שקר בעצמנו, למשל לשון הרע.
3. **מצות לא תעשה שט"ז** - אסור לקלל נשיא-מנהיג של היהודים.

רמב"ם / הלכות סנהדרין פרקים כ"ב, כ"ג, כ"ד

פרק כ"ב - לומדים כיצד דברים נעשים בבית הדין. באם יש לאדם נמוק מדוע פסק הדין צריך להיות באפן מסוים, עליו לומר זאת, אפילו אם הוא חושש מה יחשבו אנשים אחרים. כיון ש"מדבר שקר תרחק". יש להתרחק מכל אפשרות שיאמר דבר לא נכון. הדבר הכי טוב זה מקרה שבו בית הדין מצליח לגרם לשני הצדדים להתפשר! לנהג בדרכי שלום!

פרק כ"ג - לומדים עוד על המצוה של אתמול, שלא לקחת שחד. שחד זה לא רק כסף, אם מישהו חבר של הדין, או עשה לו טובה בעבר, יהיה קשה לדין להאזין לצד השני, היות והוא כבר מחבב צד אחד ולכן אסור לו לשפוט.

פרק כ"ד - מלמד מה על הדין לעשות אם הוא בטוח שאחד הצדדים משקר, אולם אינו יכול להוכיח זאת. אסור לו לפסק אם הוא לא חש שפסק הדין נכון, עליו להמשיך לשאול את העדים עוד ועוד שאלות עד שמרגיש בטוח בפסק, אחרת עליו לבקש מדין אחר שיפסק.

דרכי החסידות / כ"ז אדר א'

בכ"ז אדר א' בשנת תשנ"ב ואח"כ בתשנ"ד באותו יום, ה' לקח מהיהודים (ר"ל) את האפשרות לשמע את הרבי מדבר אלינו בהתועדות.

מספר שבועות לפני כ"ז אדר הרבי אמר שיחה על האדמו"ר הרי"צ, בתלונה לה': כיצד יכול ה' לקחת את כוח הדבור של דברי חסידות מהרבי שכל חייו קודש להפצת החסידות? (ה' לקח מהיהודים את היכולת לשמע את הרבי הרי"ץ בבורר בשיחות ובמאמרים שלו).

הרבי אמר שזה דומה למה שה' עשה עם משה רבינו. היות ומשה רבינו לא יכל לדבר ברור, ה' צרף אליו את אהרן כדי לדבר בפני פרעה. גם כאן ה' רוצה את אותו דבר, ה' נתן לחסידים את התפקיד להיות "הפה" של הרבי, ללמד חסידות שהרבי למד אותנו לאנשים אחרים.

מספר שבועות אחרי שהרבי אמר את השיחה, החסידים הבינו שגם לנו יש תפקיד מיוחד ללמד את החסידות של הרבי לאנשים אחרים, להיות "הפה" של הרבי.

לכן, בכ"ז אדר עלינו ללמד וללמד עוד יותר חסידות ולהחליט החלטות ללמד וללמד עוד במשך השנה. זה יקרב את ביאת המשיח, שהרבי ילמד את כלנו חסידות שאותה נוכל לשמע.

תפלה / קיום רצון ה'

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה צפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

קרה לכם פעם שפגעו ברגשותיכם, או שעשו משהו שאינכם אוהבים? לעתים קרובות אם תשאלו את הפוגע, הוא יאמר שדוקא ניסה לעשות את הדבר הנכון. בדרך כלל מנסים לבחור את הנכונות, אבל לפעמים לא יודעים מהן הבחירות הנכונות.

יש סבות שונות לבחירות שבחרים ולעתים אלו אינן סבות טובות. לפעמים חושבים על מה שיאמרו אנשים אחרים, במקום מה שבאמת צריך לעשות.

תפלה יכולה לסייע.

לפני התפלה חושבים על שפלותו של האדם ביחס לה' וכיצד רוצים לקיים את הנאמר בתורה. ואז באשר מתפללים, מתחברים באמת לה'.

הרצון מתחבר לרצון ה' וכך מתחילים לרצות את רצונות.

הדבר עוזר לבחור את הבחירות הנכונות במשך היום – רצון ה'!

הדבר חשוב לכלם, אבל במיוחד למי שדואג לאנשים אחרים כמו הורים, מורים, או שלוחים.

הבחירות שלהם משנות הרבה לאנשים אחרים. הם צריכים להזהר במיוחד לבחור את הבחירות של ה' ולא הבחירות של עצמם. למוד תורה גם הוא עוזר, בגלל שהוא מסביר את רצון ה'. באשר לומדים תורה אפשר לדעת מה להחליט ולתקן דברים כפי שה' רוצה ולא חס ושלום ההפך.

(ראה התועדות י"א גיסן ה'תשל"ב)

גאֵלָה וּמְשִׁיחַ / סִימָנֵי מְשִׁיחַ

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

נאמר בזהר שכאשר נתקרב לימות המשיח, נראה שאפילו ילדים יודעים סודות גנוזים של התורה.

זהו אחד מסימני משיח שרואים היום. אפילו ילדים קטנים לומדים ומבינים חסידות- הסודות

הגנוזים של התורה.

(ראה זוהר קי"ח עמוד א')